Vt eatis. vbi supra. In hoc v̓
bo tangitur aploꝝ pgreſ
ſio virtualis qua q°tidie ꝓ
fecerūt de virtute in virtutē
vt ſcribitur in pš. quod nota
tur cū dicitur. vt eatis. i. vt
in ꝓgreſſu iugiter virtutū ꝓficiatis. Qd eſt
cōtra pigros et deſides qui nō ꝓficiūt ſ; ſp
in quadam tepiditate ſubſiſtūt. ¶ A ¶ Vt
autē clarius appareat qualiter in virtutibꝰ
ꝓficere debeamꝰ dici poteſt. Qd aliter ire
debēt incipiētes/aliter ꝓficiētes ⁊ aliter
pfecti. Cuiꝰ racio eſt q̲ ſtatus incipientiū
ſ;m Bern. dicitur animalis/ſtatus ꝓficien=
tium dicitur racōnalis. ſed ſtatus pfectoꝝ
dicitur ſpūalis. Conſtat autem ꝙ multa tol
lerantur in ſtatu animali que rep̄henſibilia
eſſent ī ſtatu rōnali. Et mlta tollerari poſ
ſent in ſtatu rōnali que eſſent rep̄hēſibilia
in ſtatu ſpirituali. Et ideo poteſt dici ꝙ ic=
pientes potiſſime debent ire et ꝓficere in
tribus. Primo ī innocētie recupatione qd
fit p pniam. Que ſ;m Augꝰ. peccata diluit
⁊ angelice felicitatis conſortes facit. Non
ſolum autē pnia innocentiā reſtituit ſ; q̄r;
homo p pniam ad maiorem reſurgit grām.
vñ Ambro. Felicior inquit factus ē petrus
poſtq̄ fidē ſe pdidiſſe defleuit atq; iō me
liorem grām recepit q̄ amiſit. Qualiter aūt
agenda ſit pnia p recupatione inocentie
docet idem Ambroſiꝰ dicēs. Qui pniaȝ agit
patus debȝ eſſe ad opprobria pferēda/ in=
iuriaſq; ſubeūdas. nec cōmoueri ſiquis ei ſui
peccati crimen obiciat. Sic eūtes erāt apli
qui om̄s iniurias eis illatas pacienter ſuſti
nuerunt et peccata preterita defleuerunt.
Exemlpum de petro qui egreſſus foras fle
uit amare. ¶ Scdo debēt ire et ꝓficere in
peccatoꝝ ſuoꝝ amara recordatōne/etiaȝ
poſt pniam ⁊ pctōꝝ delecōȝ Sic fecit yſa=
ias q̄ntūcūq; ſanctꝰ dicēs. Recogitabo ti=
bi om̄s annos meos ī amaritudie aie mee.
yſa. xxxviij. Hec em̄ recordatō cauſat ī hoie
multa bona. Primo nāq; diuinū amorē ge=
nerat Augꝰ. ī liº cōfeſ. Recordare volo trāſ
actas feditates meas nō vt eas amē ſ; vt
amē te deus meꝰ. ¶ Scdo dura et aſpera
dulcorat iob vi. Que prius tangē nolebat
aīa mea nūc p̄ anguſtia cibi mei ſunt. ideo
dicit Hiero. nullꝰ labor durus/nullū tēpus
lōgum videri ſol; q̄ glīa etnitatis acquirit²
¶ Tercō a vanitate mūdi et ab omī laſciuo
rū ſocietate ſepet. vñ dicit pphā. Solꝰ ſede
bā q̲ amaritudie plenꝰ erā. et in pš. Ecce
elōgaui fugiēs ⁊ māſi in ſolitudie. vñ dicit
Bern. ꝙ viro iuſto ñ ſufficit prauoꝝ cōſor
tia fugē niſi ſe elōget ab omī ſpē mali ⁊ cō
tagione exēpli puerſi. ¶ Tercō īcipientes
debēt ire ⁊ ꝓficē debita ſatiſfactōne ſi ſpe
rēt pctā eis dimiſſa. Exēplo marie magda
lene q̄ ſtās retro ſecus pedes dñi lacrimis
cepit rigare pedes eius ⁊ capillꝭ capitis ſui
tergē/vbi dicit Grego. ꝙ ī ſe hūit oblecta=
mēta tot de ſe inenit holocauſta. Cōuertit
ad nūm v̓tutum/nūm criminū vt totū deo
ſeruiret ī pnia p quod deū offēdebat ī cul
pa. vñ legit² de Heſter Qd oīa loca in q̄bꝰ
añ letari ɔſueuerat trimū laceratōne reple
uit. vñ dicit Hiero. nemo vnq̄ ad deū flēs
acceſſit q̄ nō qd poſtulauit accepit nullus
ab eo bñficia dolenē pecijt q̄ nō īpetraret
qd voluit. Lauet gº pctōr lacrimis qd deli=
ctis infecit curet penitēs quod fecit vt poſ
ſit accipe quod amiſit. ¶ B ¶ Debent ſecū=
do in ſtatu proficientium exiſtentes ire et
proficere in tribus alijs. Primo in ppie in=
firmitatis cognitōne. Exemplum in publi=
cano qui ppe infirmitatis conſcius ſtabat a
longe pter criminum pudorem non leua=
bat oculos ſurſum pter penarum timorem
et percuciebat pectus ſuum pter contritō
nis dolorem. Sed humiliter dixit per confi
dentiam et amorem. Deus ppicius eſto mi=
hi peccatori/vnde dicit Anſel. Alterius vir
tutem non vicium ſuumq; vicium nō virtu=
tem debet attendere quiſquis ad culmen
humilitatis ⁊ perfectōnis cupit aſcendere
Cui conſonat quod dicit ḡgoriꝰ. Sancti viri
ad ɔgnoſcendā ppam infirmitatem ſuum in
genium dirigunt ⁊ p hoc ad pfectum virtu
tis meliꝰ cōualeſcūt. ¶ Scdo debēt ire et
ꝓficē ī feruida deuocōe ⁊ ipiꝰ xpi ɔforma
tione/ad qd hortat² Bern. cū dicit. Induere
hō inſignibꝫ tuis vt xpo ɔformetis. Que aūt
ſint illa inſignia docet Apoſtolus Chorin.
tercio. Induite vos ſicut electi dei ſancti ⁊
dilecti viſcera miſericordie benignitatem/
humilitatem/pacientiam/ manſuetudineȝ
et caritatem. Et iterum. induite nouū ho=
minē qui ſ;m deum creatꝰ ē in iuſticia ⁊ ſā
ctitate veritatis. vnde dicit Remigiꝰ Qui
habet iuſticiam/ſanctitateȝ ⁊ caritatē ⁊ ce
teras virtutes quas xp̄s habuit xp̄m vtiq;
induit. ¶ Tercō debēt ire ⁊ ꝓficē ī bonoꝝ
opum multiplicatione. ad qd hortat² Eccl.
ix. Quantū pōt manꝰ tua inſtanē opare. vñ
Augꝰ. in de v̓bis apoſtoli. Semp adde ſp
ambula/ſemp profice. Nam ī via dei non
proficere deficere eſt. adeo feruidum appe
titum debet habere homo ſemper profici=
endi in melius vt q̄ntumcunq; profecerit
ſemper ſibi videri debet ꝙ nunc primo inci
piat Et hoc docet Eccl. xviij. Cum conſū=
mauerit homo tunc incipiet. ¶ C ¶ Det ēc